

ל"ג בעומר

והיה מצפה לו, כמו שכתוב ב"אדרא זוטא" על כן עושיין שמחה והילולה רבה.

- בשו"ת "מים חיים" כתב: אמרו חז"ל אין צדיק נפטר מן העולם עד שנולד צדיק כמותו, ודקדקו בלשונם 'כמותו' לומר שרק לפי ערך דורו נולד הצדיק, שהרי א"א שיהיו אחרונים כראשונים. ולכן אמרו צדיק אבד לדורו אבד, דהגם שנולד צדיק כמותו היינו לפי הדור הבא אחריהם. ולכן קשה סילוקן של צדיקים וכו', כיון שאין בא אחריהם צדיק כמותם. לפי זה מובן הטעם כשנפטר משה בז' אדר עושים תענית, משא"כ רשב"י הניח את בנו ר"א, שהיה ממש צדיק כמותו, שאמר עליו רשב"י: ראיתי בני עליה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן וכו', ואם שנים הם, אני ובני הם, מלמד ששניהם שוים. וכיון שכן גם לדורו לא היה שום עצב ביום זה, לכן הוקבע לדורות? קצת בשמחה, לזכר עולם יהיה צדיק וצידקתו עומד לעד.

- בספר "שער יששכר" כתב, אמרו חז"ל כי ביום פטירתו של משה נשתכחו ג' מאות הלכות, ע"י אבלם אחר משה, על כן יום זה הוא יום תענית. משא"כ בפטירת רשב"י אשר גילה סודות ואת "אידרא זוטא" ביום פטירתו, על כן השמחה והחדוה ביום זה.

ספר אוצרות התורה "ספירת העומר, ל"ג בעומר"

רמזי ל"ג בעומר ורשב"י

מספר הדפים של מסכת שבועות, שנהגו ללמוד בימי בספירה, הוא מ"ט. ובדף השלושים, שאותו נוהגים ללמוד בל"ג בעומר, נאמר: רבי שמעון אומר... מחכו עליה במערבא, מאי חוכא, יש בזה רמז לשמחה שנוהגים בני ישראל בהילולא דרשב"י ביום ל"ג בעומר.

במסכת שבת דף ל"ג מוזכר המעשה עם רשב"י במערה, וזו המימרא הל"ג של רשב"י בש"ס. ישפע ר"ב ב'כל העולמות, ראשי תבות רשב"י ל"ג בעומר, החל ב"ח באייר, מותר בנישואין, על אף היותו בימי הספירה, וסימנך: בן י"ח לחופה.

קווצותיו תלתלים שחורות: ראשי תיבות: קשת, רמז למנהג תספורת תלתלים בל"ג שבו נוהגין לירות בקשת.

ספר "ומתוך האור ספירת העומר ל"ג בעומר"

בל"ג בעומר תוקנה מידת "אוהב את הבריות" מובא בשו"ע (או"ח סי' תצג ס"ב): נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג בעומר שאז פסקו מלמות, היינו בל"ג בעומר פסקו תלמידי רבי עקיבא למות, על כן אנו מציינים בשמחה זה. ומהו המיוחד ביום זה שבו פסקו למות? אמרו צדיקים שמ"ט ימי ספירת העומר מכוונים כנגד מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם (פרקי אבות ו.ה), היינו שמ"ט הימים הללו הם ימי הכנה לקבלת התורה ובכל יום ויום צריך להשתלם באחת ממ"ח המידות שהתורה נקנית בהם, כאשר ביום המ"ט, ערב חג שבועות, יש להשתלם בכל המידות כאחד. אם נתבונן בסדר קניני התורה, נראה כי המידה הל"ב היא "אוהב את הבריות". ומאחר שתיקנו תלמידי רבי עקיבא ביום זה מידה זו, מיד פסקה המגפה.

ספר "ומתוך האור ספירת העומר ל"ג בעומר"

למה ל"ג בעומר הוא יום של שמחה?

בשו"ת "שם אריה" מביא תמיהת ה"חתם סופר", למה עושים יום זה שמחה? ומיישב בארוכה, וזה תוכן דבריו? הנה ידוע המעשה של רשב"י, שנעשה לו נס וניצל מחרב המלכות, והאריך ימים ושנים אחר ביטול הגזירה. לכן לזכר הנס שניצל, קבעו יום פטירתו לשם שמחה, כי ידוע אשר הרוגי מלכות לא ניתנו לקבורה, ובעת שבאים על קברו אז יודעים ומכירים בנסו, לכן מי שזוכה להיות על קברו ביום הזה, בודאי ראוי לשמוח לזכר הנס זה, כי קברו מוכיח עליו שניצול מחרב המלכות, כפי שפסק בשו"ע (או"ח סי' ריח ס"ו): שעל הנס של רבו צריכים לברך, (ובס"ז): על הנס של אדם מסויים וכו' מברך. לכן אנו מודים ומהללים להשי"ת על נסו של רבינו רבי שמעון בר יוחאי, כי הוא רבן ומאורן של ישראל, זכר לנס שניצל מחרב המלכות והאריך ימים ושנים רבות עד שנפטר בידי שמים.

ספר אוצרות התורה "ספירת העומר, ל"ג בעומר"

בפטירת משה רבינו תענית, פטירת רשב"י שמחה

יש לתמוה מה טעם יום פטירתו של משה רבינו בז' אדר תענית (שו"ע או"ח סיק תק"פ), וביום פטירת רשב"י ביום ל"ג בעומר הוא יום משתה ושמחה? נאמר בזה כמה טעמים.

- בספר "דבר יום ביומו" ובספר "טעמי המנהגים", כתבו, לפי שמשה רבינו בכה על יום מותו ולא חפץ בו, מפני שרצה לקיים מצות ישוב ארץ ישראל, הכל בוכין על מותו ומתאבלים עליו. אבל רשב"י שמח ביום מותו,

מדורות ל"ג בעומר, רמז לעון הלבנת פנים

בטעם המנהג שעושים מדורות אש לכבוד רשב"י ביום ל"ג בעומר, מובא בספר "אור מופלא", כי הנה בימי הספירה מתו תלמידי ר"ע על שלא נהגו כבוד זה בזה, וביום ל"ג בעומר פסקו למות, וידוע מאמר רשב"י: נוח לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים (ברכות מג:), על כן ביום זה שפסקו בו מלמות, עושין מדורות אש גדולה להזכיר לאדם את דברי רשב"י על חומר עוון הלבנת פני חבירו. ובספר "חוק וזמן" הוסיף על כך: מה שמובא בספר "טעמי המנהגים": הנה במזמור כ"ט מתהלים: "הבו לה' בני אללים", נמנו שבעה קולות: "קול ה' בכוח, קול ה' בהדר וכו'", והקול החמישי הוא קול ה' חוצב להבות אש, ועל כן בשבוע החמישי, ביום ה' בו, עושים מדורות. והנה התורה קרויה 'אש', שנאמר: "הלא כה דברי כאש נאום ה'" (ירמיהו כג. כט), ומנהג הדלקת מדורות האש בל"ג בעומר בא לרמוז שהעמלים באש התורה, ניצולים ממכשול חטא הלבנת פני החברים ח"ו, כמו שנאמר: "שלום רב לאוהבי תורתך, ואין למו מכשול" (תהלים קיט. קסה), ולא יבואו לידי הצורך שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ולא ילבין פני חברו.

ספר "ומתוך האור ספירת העומר ל"ג בעומר"

חומרת עוון ביטול תורה

כתוב בגמרא" (שבת לג): לאחר י"ב שנה שהיו במערה, בא אליהו ועמד על פתח המערה, אמר מי יודיע לבר יוחאי שהקיסר מת והגזירה התבטלה. יש להקשות למה לא בישר אליהו בעצמו ואמר להם שנתבטלה הגזירה? יש ליישב והוא לקח עבורנו: ידע אליהו הנביא שרשב"י ובנו עוסקים בתורה בכל רגע, ואמר: כיצד אוכל להפסיקם מלימוד התורה הקדושה אף לרגע קט. אמנם כיון שסוף סוף צריכים העולם את רשב"י ובנו לשמוע מהם דברי אלוקים חיים, הרי שמדובר כאן בזכוי הרבים. אמר אליהו הנביא: להפסיקם מלימוד תורה אינני יכול, על כן אמר בלשון 'מי הוא האיש אשר יודיע לבר יוחאי כי המלך מת וגזרותיו בטלו'. ואם יפסיקו מעצמם ויצאו, שיצאו! הרי לנו, עד כמה חמור עוון ביטול תורה אף לרגע קט, ואף לדברים החשובים ביותר אין לבטל מלימוד התורה.

ספר אוצרות התורה "ספירת העומר, ל"ג בעומר"

שבת דרך ארץ

בשבת שלפני חג השבועות שאל רבי מנחם מענדל מווארקא: שבת שלפני הפסח נקראת "שבת הגדול", שבת שלפני יום הכיפורים נקראת: "שבת שובה", ומה שמה של שבת שלפני שבועות? וענה מיד: "שבת דרך ארץ", משום שדרך ארץ קדמה לתורה שנתנה בשבועות.

ספר "ומתוך האור ספירת העומר ל"ג בעומר"

הלכה: הפיוט "בר יוחאי"

יש שנוהגים לשיר בל"ג בעומר את הפיוט 'בר יוחאי', פיוט זה חובר על ידי המקובל רבי שמעון לביא, מחבר ספר "כתם פז", על ספר הזוהר הקדוש. הפיוט נתפס לראשונה בשנת תקנ"ה בסוף ספר כתם פז יחד עם שירים ופיוטים נוספים שחיברם רבי שמעון לביא. אף בכל ימות השנה יש שכללו את הפיוט 'בר יוחאי' בסדר קבלת שבת, בזמירות ליל שבת, לאחר לימוד הזוהר, בעת ביקור בציון רבי שמעון בר יוחאי, או בליל שבועות והושענא רבה. חכמי הקבלה ראו בפיוט זה סגולה נפלאה להארת הנשמה.

ספר "בין פסח לשבועות"

פתגם: אין האדם נפגע ממה שמתרחש אלא ממחשבותיו עליו.

ספר "שמחלה"

חקירה: שבועה: כל רגע ורגע אסור, או שמרגע הקבלה נאסר לעולם, כחלב ונבילה, איסור אחד. (הגר"ש שקאפ נדריפ יד ד"ה וביאור: איסור לעולם. חידושי ר' שמואל נדרים עמוד פט: מחלוקת אחרונים) **ספר "קובץ יסודות וחקירות"**

סיפור: פסק לו פסוק

בפרוס חג הפסח הלך רבה של מוהליב לאסוף דמי קמחא דפסחא מבעלי הבתים שבעיר, נכנס אצל אחד מעשירים שבמשך השנה האחרונה הצליח מאוד בעסקיו והכפיל והשליש את אושרו. הפעם, למראות הריהוט החדש והמפואר וכל שאר הרווחה שמצא בבית, קיווה הרב לקבל סכום גדול פי כמה משהורגל לקבל כל שנה. אך תקוותו נכזבה והעשיר נתן לו אותו סכום שנתן אשתקד. פסק לו הרב את פסוקו: נאמר בתהלים: "הון ועושר בכיתו וצדקתו עומדת לעד". כלומר: ההון והעושר מתרבים ומשגשגים בכיתו, אבל, צדקתו עומדת לעד, סכום הצדקה שהוא נותן עומד כמות שהוא לעולמי עד. **ספר "חוד וחלק" חלק א' (דף קב)**

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה של דינה בת מרים, מורים משה בן מרי מרים מאיר בן גבי זוורה, ששא בנימין בין קארין מרים ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, אליהו בן מרים, שלמה בן מרים, חיים אהרן לייב בן רבקה, שמחה ג'וזת בת אליז, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלוח, פייגא אולגה בת ברנה, רבקה בת ליזה, ריישרד שלום בן רחל, נסים בן אסתר, מרים בת עזיזא, חנה בת רחל, יעקב בן אסתר, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, חנה בת ציפורה, מאיר בן ציפורה, ישראל יצחק בן ציפורה, רפואה שלימה ולידה קלה לרבקה בת שרה. זרע של קיימא לחניאל בן מלכה ורות אוריליה שמחה בת מרים. זיווג הגון לאלודי רחל מלכה בת חשמה. לעילוי נשמת: ג'יינט מסעודה בת ג'ילי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח. יוסף בן מייכה

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr